

РЕШЕНИЕ

№ 215

гр. Свиленград, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Ренета Н. Иванова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20235620200469 по описа за 2023
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № BG2023/1000-973/НП от 14.06.2023 година на И.Д.Заместник-Директор на Териториална дирекция Митница Бургас, с което на Р. Л. Л. с ЕГН ***** от град ***** , със съдебен адрес: град София, ул.„Владайска” № 19, партер, чрез адвокат Д. Ч., за нарушение на чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 990 лв. (пункт I) и на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са отнети в полза на Държавата цигари „Карелия” – 90 кутии (пункт II).

Жалбоподателят Р. Л. Л. чрез процесуалния си представител – адвокат Д. Ч., моли за отмяна на обжалвания акт, тъй като счита същия за неправилен, незаконосъобразен и необоснован - съставен при допуснати съществени нарушения на процесуалния закон (НП не съдържащо необходимите доказателства, нарушението било описано непълно, неточно и неясно,

описанието не съответствало на правната квалификация) и при противоречие с материалния такъв (липсвал субективният елемент от състава на нарушението), както и наложеното наказание било несправедливо. Твърди се, че нарушението не е извършено от жалбоподателя Л.. Оспорва се НП. Претендират се разноси по делото.

В съдебната фаза, редовно призована, жалбоподателят Р. Л. Л., не се явява. За нея се явява процесуален представител – адвокат Д. Ч., която пледира пред Съда за отмяна на обжалвания акт на основанията, посочени в Жалбата по повод на която е образувано настоящото административнонаказателно производство. Представен е Списък на разноските, инкорпориран в Молба с вх.рег.№ 7064/14.09.2023 година на адвокат Д. Ч..

В съдебната фаза се ангажират гласни доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) – И.Д.Заместник-Директор на Териториална дирекция Митница Бургас, редовно призован на посочения съдебен адрес, изпраща представител –главен юрисконсулт Е. Г., която сочи че НП е издадено законосъобразно и че не са допуснати процесуални нарушения при издаването му. Моли същото да бъде потвърдено изцяло. Претендират се разноси по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение. Не е представен Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призовани по реда на надзора за законност, не изпращат представител и не вземат становище.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 27.03.2023 година, около 17.00 часа на Митнически пункт (МП) „Капитан Андреево”, област Хасково, на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси”, на път от Република Турция за Република България пристига моторно превозно средство (МПС) - лек автомобил марка „Мазда”, модел CX5 с държавен регистрационен номер *****, управляван от българския гражданин Р. А.З. В автомобила пътуват още три лица,

включително жалбоподателя Л. и свидетеля В.Г.Ш..

Преди започване на митническата проверка пътниците са поканени устно от митническия служител С. Х. С. да декларират носените от тях лични вещи, стоки и валутни ценности, като декларират цигари в количества, отговарящи на нормите за безмитен внос.

На основание чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗМ е извършена проверка на автомобила и багажа на пътниците, при която в личния багаж на жалбоподателя Л. са открити недеklarирани цигари „Карелия” – общо 90 кутии, всички без български акцизен бандерол.

Съставен е Протокол за извършена митническа проверка с № 23BG001015M010356 от 27.03.2023 година.

На основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от ЗМ от жалбоподателя Л. е поискано Писмено обяснение, в което сочи, че цигарите си ги купила за лично ползване от безмитния магазин в Турция.

На основание чл. 230 от ЗМ в присъствието на жалбоподателя Л. е съставен и връчен *лично* Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG27032023/1000/M-906 от 27.03.2023 година, в който жалбоподателят Л. не сочи възражения против констатациите в Акта.

Проверката приключва в 17.15 часа.

Описаните по-горе цигари са иззети с Разписка № 23003196 от дата 27.03.2023 година и са предадени на отговорно пазене в склад на Териториална дирекция Митница Бургас.

Пряк очевидец на всичко посочено до тук е свидетелят Р. Д. Д., който работи на съседното платно.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не постъпва Възражение.

ОпредЕ. е митническата стойност на стоките – предмет на нарушението в общ размер на 495 лв. съгласно чл. 29, ал. 4, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на образуваната с него преписка, И.Д.Заместник-Директорът на Териториална дирекция Митница Бургас издава процесното НП № BG2023/1000-973/НП на 14.06.2023 година. В издадения санкционен акт, АНО възприема изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната

квалификация на нарушението, дадена от контролния орган - чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ. Обжалваното НП е редовно връчено на жалбоподателя Л. на 20.07.2023 година видно от Разписката, надлежно оформена - датирана и подписана, намираща се по делото, с отбелязване и на името на получателя му, а именно: че е получено лично от жалбоподателя Л.. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Както вече бе посочено в Акта, така и в НП е прието за установено, че жалбоподателят Л. е извършила нарушение по чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ, тъй като е пренесла стоки, за които се дължи акциз през държавната граница без знанието и разрешението на митническите органи. Извършеното деяние не представлява престъпление. За това нарушение на основание чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ на нарушителя е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 990 лв. (минималният размер от 200 % от продажната цена на недекларираната стока).

Видно от приетата като доказателство по делото Заповед № ЗАМ – 988/32-220316 от 13.06.2023 година, Заместник-Директорите на Териториалните дирекции и м а т право съобразно териториалната си компетентност да издават НП за нарушения по ЗМ. Персоналното заемане на тази длъжност от издателя на процесното НП е служебно известно на Съда, а и е приложена и Заповед № 435 от 08.02.2023 година, видно от която Красимир Николов Фучеджиев е назначен да изпълнява длъжността „И.Д. Заместник-Директор на Териториална дирекция Митница Бургас”, считано от 10.02.2023 година до 09.08.2023 година. Т.е. И.Д.Заместник-Директор на Териториална дирекция Митница Бургас се явява носител на санкционна власт, делегирана му в длъжностно качество (заемана длъжност) от наказващия орган по закон съгласно чл. 231 от ЗМ – Директора на Агенция „Митници” по надлежния ред с индивидуален административен акт - Заповед.

По делото бе допуснато и разпитано в процесуалното качество на свидетел лицето В.Г.Ш. (съпруг на жалбоподателя Л.), който установи пред настоящия Съдебен състав, че при пристигането им на МП били открити от митническия служител цигари, но те не били само на Р. Л., а на всички пътуващи в автомобила. Митнически служител ги подвел относно размера на санкцията и с оглед необходимото време за приключване на

административнонаказателната процедура решили Р. Л. да подпише документите, което тя сторила.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН и възприети от АНО в НП, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебните заседания, проведени на 18.09.2023 година и на 16.10.2023 година свидетели С. Х. С. и Р. Д. Д.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориха от страните (изключая НП, като Съдът ще изложи мотиви в тази насока по-надолу в настоящото изложение) и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания на С. Х. С. и Р. Д. Д., които са последователни, без вътрешни противоречия, взаимно допълващи се и логични, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява посочените свидетели да имат личностно отношение към жалбоподателя Л., което да ги провокира превратно или недостоверно да пресъздават обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия, от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя Л., които Съдът кредитира. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от Административнонаказателната преписка (АНП). Основания за критика по отношение на показанията на посочените свидетели – митнически служители, не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на Агенция „Митници”, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. В допълнение към изложеното следва да се посочи, че от доказателствата по делото е видно, че актосъставителят е и свидетел, извършил проверката и установил нарушението, и независимо от това, че лицето е в служебно правоотношение с АНО, това не го прави заинтересувано лице, тъй като в ЗАНН не е

предвидено, че лицата, работещи при АНО, не могат да бъдат участници при съставянето на АУАН (в този смисъл е Решение № 39 от 15.02.2019 година по КАНД № 1241/2018 година на Административен съд - Хасково, докладчик Съдията Пенка Костова). Ето защо, според Съда показанията на посочените двама свидетели не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от жалбоподателя Л., с оглед установения факт, че е пренесла стока, за която се дължи акциз през държавната граница без знанието и разрешението на митническите органи. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

Частично с доверие се оцениха от Съда, показанията на свидетеля В.Г.Ш. – съпруг на жалбоподателя Р. Л. Л. – и допуснат до разпит в съдебното производство по искане на последната, като очевидец на случилото се, пътувал съвместно с нея на процесната дата и заедно преминали митническия контрол. Същите се възприемат единствено в частта на твърденията, които не се опровергават от кредитираните показания на другите разпитани свидетели (С. Х. С. и Р. Д. Д.) и от писмените доказателствени средства по делото. С подобна еднозначност те се очертават, конкретно за обстоятелствата на съвместното му пътуване с жалбоподателя Л. от Република Турция, пристигането им на МП, запитването от страна на митническия орган относно това, което подлежи на деклариране и дадените отговори. В останалата им част и по-специално, досежно изложената фактологическа версия относно това, че цигарите били на всички пътуващи, показанията на свидетеля В.Г.Ш. са в пряко противоречие и се опровергават от другите свидетелски показания, като остават напълно изолирани и не се подкрепят дори косвено и от писмените доказателствени източници. Поради това, Съдът не ги кредитира с доверие в обсъжданата им част, считайки ги тенденциозни и неправдоподобни, както с оглед тяхната противоречива насоченост спрямо останалите доказателства, така и поради близките му отношения и фактът, че жалбоподателят Р. Л. Л. му е съпруга, от тук и пряката му заинтересованост от изхода на делото. Доколкото показанията на свидетеля В.Г.Ш. сериозно се компрометират при съотнасяне с всички

останали доказателства, събрани в производството, наред с отчитане на обстоятелството за неговата заинтересованост от изхода на спора, дават достатъчно основание на Съда да счита същите за недостоверни и предубедени, ориентирани към прикриване на обективната истина по делото, в опит за изграждане на защитна версия на жалбоподателя Л.. В подкрепа на изложеното е фактът, че по време на цялата процедура във връзка със съставяне на АУАН и другите документи, никой от пътуващите в автомобила, включително този свидетел, не са възразили относно собствеността на цигарите; подобни наведени възражения няма в самия Акт, както и в 7-дневния срок за възражения. Тези доводи се навеждат едва с Жалбата, по повод на която е образувано настоящото производство. Ето защо, Съдът не цени с доверие и отказа да кредитира показанията на свидетеля В.Г.Ш. в тази им част – убедително опровергана, поради което ги изключи от доказателственото обсъждане и не ползва при формиране на фактическите и правните си изводи.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП, както и допълнително представените такива от страна на АНО, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса (с изключение на НП, чиято доказателствена сила не се опроверга от събраните по делото доказателства, т.е. направеното оспорване от страна на жалбоподателя Л. не бе проведено успешно). Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

*Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до следните **правни изводи**:*

Преценена по същество, Жалбата е неоснователна.

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст (видно от датата на депозиране на Жалбата в куриерската фирма „Еконт”), от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – процесуален представител с Пълномощно, приложено по делото, при наличие на правен интерес от обжалване и пред местно (по местоизвършване на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Свиленградски районен съд. Ето защо същата е проявила своя суспензивен (спиращ изпълнението на НП – аргумент от чл. 64, б. „б” от ЗАНН) и девулативен (сезиращ Съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена – видно от Писмо с рег.№ 32-514650 от 14.08.2023 година, ето защо производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в тази част в резултат на плащане на финансовата санкция.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП. Не се констатираха недостатъци на актовете, водещи до отмяна на обжалваното НП.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 от ЗАНН. Самото нарушение е описано точно и ясно, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация (ето защо наведените в тази насока възражения с Жалбата се неоснователни). Съдържанието на АУАН и НП при описание на процесното деяние е идентично, като изрично е посочено че на визираните в тези два акта дата и място, жалбоподателят Л. е пренесла стоки, за които се дължи акциз през държавната граница без знанието и разрешението на митническите органи.

Следователно нарушението е описано по начин, даващ възможност на наказаното лице да възприеме в цялост признаците на същото и да организира адекватно правото си на защита. Фактът, че при посочване на нарушената правната норма, наказващият орган не е изписал конкретната хипотеза на чл. 233, ал. 3 от ЗМ, не води до различни правни изводи, тъй като този подход не засяга правото на защита на наказания, защото в НП се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, как, при какви обстоятелства, какво е извършил). Тези конкретни факти са надлежно квалифицирани като нарушение по чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е нарушена.

Действително в АУАН не е посочен личния адрес на свидетеля Д., а е посочен служебния такъв, но този реквизит (личен адрес) следва да е наличен в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посоченото лице. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите имена, длъжността, местоработата и датата му на раждане, е налице пълно индивидуализиране на посочения свидетел и не е наличен проблем с неговата индивидуализация, т.е. с неговата самоличност, респ. призоваването му в съдебно заседание. От друга страна констатираното не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като съгласно правната теория и константната съдебна практика, съществено е това нарушение на административнопроизводствените правила, което е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. такова нарушение, недопускането на което е можело да доведе до друго разрешение на поставения пред административния орган въпрос, което в настоящия случай не е налице.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 230 от ЗМ и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 231 от ЗМ. Актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от митническите органи. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 27.03.2023 година актосъставителят С. Х. С. е заемал длъжността „Старши инспектор” в Териториална дирекция Митница Бургас към Агенция „Митници””, т.е. бил е митнически орган. В тази насока е и изявлението на свидетеля С., направено в открито съдебно заседание, проведено на 18.09.2023 година. Лицето, подписало НП – Красимир Николов Фучеджиев, заема към момента на издаването му длъжността

„И.Д.Заместник-Директор на Териториална дирекция Митница Бургас” и деянието е извършено в зоната на отговорност на Териториална дирекция Митница Бургас.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1, изречение второ и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Във връзка с наведеното в Жалбата възражение, касаещо липса на доказателства, Съдът намира същото за неоснователно, тъй като актосъставителят, респ. АНО са посочили в съответните Актове, респ. са приложили тези документи, които са намерили за относими, а въпрос на преценка от страна на Съдебния състав е дали тези доказателства са достатъчни, за да се прецени дали е извършено процесното нарушение или не е.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна на процесуално основание поради недостатък във формата на Акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществени такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН

Обжалваното НП не е издадено в противоречие с материалния закон, в какъвто смисъл е възражението, направено в Жалбата от страна на адвокат Ч., по следните съображения:

Стойността на стоката, предмет на процесното митническо нарушение, тъй като представлява тютюнево изделие - цигари, по правилото на чл. 233, ал. 3 от ЗМ се формира и е равна на тяхната продажна цена. Същата е определена от митническите органи в размер на сумата 495 лв. - общо за цялото количество, според представеното Становище, в което е материализирано

това заключение, ведно с Искане. Оценяването на предмета на нарушението е извършено от Комисия от митнически служители, в състав трима членове, специално назначена със Заповед № ЗТД-1000-457/20.06.2022 година на Директора на Териториална дирекция Митница Бургас във връзка със Заповед № ЗАМ-632/11.04.2019 година на Директора на Агенция „Митници”. От съдържанието на цитираното Становище, се установява, че продажната цена е определена от Митницата на основание чл. 29, ал. 4, т. 1 от ЗАДС, тъй като за процесните тютюневи изделия има регистрирана продажна цена. Съдът констатира, че посочената официална цена за конкретната процесна търговска марка цигари, регистрирани в Публичния регистър на цените на тютюневите изделия, воден в Агенция „Митници” от 07.08.2017 година, а преди това до 06.08.2017 година воден от Министерството на финансите, съгласно чл. 6 от Наредба за условията и реда за регистриране на цените на тютюневите изделия, е налична и установена – цигари „Карелия” – 5.50 лв. за 20 къса. Съобразно така посочената единична продажна цена за процесната марка и съобразно количеството кутии в резултат на математическо пресмятане митническите органи са получили и определили сборно сумата в размер на 495 лв., формираща общата продажна цена на същите. В този смисъл, цената твърдяна от органа е определена въз основа на официални документи и данни, публично известни и публично достъпни. Последната не се оспорва от жалбоподателя Л. и при липса на обратни или други доказателства, събрани в хода на настоящото производство, установяващи друга различна продажна цена в т.ч. и доказване на такива на придобиване (покупно-продажна цена), Съдът извърши единствено служебно справка в Публичния регистър относно цената на процесните тютюневи изделия, воден от 07.08.2017 година от Агенция „Митници”, достъпен на интернет-страницата на Агенция „Митници”. Поради това, не се намериха основания да не бъде приета така посочената от АНО, за правилно и законосъобразно определена, съгласно § 1, т. 34 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗМ, както и на правните норми от приложимия специален нормативен акт - ЗАДС - чл. 29, ал. 4, т. 1, с оглед вида на стоките - акцизни, при обявена, т.е. официално регистрирана продажна цена в Публичния регистър на Агенция „Митници” за цените на тютюневите изделия. Действително не е описана точната марка цигари, тъй като в Регистъра има различни марки „Карелия”, но свидетелите уточниха, че са касае за „Карелия” S, чиято цена е 5.50 лв.

Съгласно чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ, който пренесе през държавната граница стоки, за които се дължи акциз без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда. В случая държавната граница на Република България съвпада с линията на митническата проверка предвид спецификата на разположение на службите за контрол на МП, чийто служители не са на самата държавна граница (, което е практически невъзможно), а вътре в територията на Република България.

От показанията на свидетеля С. Х. С. (митническият служител, непосредствено осъществил митническия контрол и последвалата митническа проверка), по несъмнен начин се доказва, от обективна страна, че на 27.03.2023 година при влизането си в Република България, през ГКПП „Капитан Андреево”, идвайки от Република Турция, жалбоподателят Л. е носела, т.е. фактически е пренесла през държавната граница стоки с търговски характер, за които се дължи акциз, а именно: процесните цигари. Същите, установи се, тя не е обявила и декларирала в момента на преминаване през митническия контрол, нито устно, нито писмено. Точно обратното, цигарите са били скрити в личния ѝ багаж - място, изяснено конкретно в свидетелските показания, като реалното им наличие там и разкриването им е последващо, в резултат на действията на контролния орган и извършената от него митническа - физическа проверка. А последното фактическо обстоятелство е категорична индиция за липса на изискуемото знание от страна на митническите органи за внасянето на тези стоки на митническата територия на страната. Отрицателният факт за отсъствието на деклариране от нейна страна на носените тютюневи изделия, който също е несъмнено и пряко доказан от гласните доказателства (показанията на свидетелите С. С. и Р. Д.), субсумира и липсата на дадено надлежно разрешение от компетентния орган, последица именно поради отсъствието на знание у него за тези стоки, въвеждани на митническата територия на Република България. Разпитаните по делото свидетели С. С. и Р. Д. са формирали непосредствени възприятия относно разкриването на цигарите и намирането им укрити, по начин - гореуказан, тяхното количество, уточняват точното им местоположение и начина на укриването им. Иначе казано, въз основа на тези гласни доказателства, обсъдени в съвкупност и с писмените източници, пряко доказан е фактът на реалното наличие на процесните тютюневи изделия в

държане и фактическата власт на жалбоподателя Л. при преминаването на държавната граница, с което е реализирано и тяхното превозване през нея, но без знанието и разрешението на митническите органи. Именно тези два негативни признака (без знание и без разрешение) в кумулативната си даденост, формират съставомерния обективен елемент от състава митническото нарушение „митническа контрабанда”, очертан в разпоредбата на чл. 233, ал. 1 от ЗМ - основен състав, за което релевантен е фактът на укриването или непредставянето на вярна информация на Митниците за движението на стоките, преминаващи - влизащи/внос, респ. излизащи/износ от митническата територия на Република България. Поради това, Съдебният състав приема, че така осъщественото деяние от жалбоподателя Л., по своите обективни признаци, покрива изцяло фактическия състав на нарушение по чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ (т.нар. митническа контрабанда) и то в довършена изпълнителна форма, а от фактическа страна изразило се в пренасяне през държавната граница, при влизане в страната, на стоки, за които се дължи акциз, по вид конкретно - цигари, без знанието и разрешението на митническите органи. За съставомерността на последното, достатъчно е обективно да е липсвало знание и разрешение на митническите органи, конкретните стоки да преминат на митническата територия на страната, съвпадаща и с държавната такава, но административно организирана, като проверка след реалното влизане в страната и преминаването на граничен контрол. А с оглед изпълнителното деяние и неговото реализиране, в случаи на внос/влизане в страната, правно значим е обективният факт на фактическото пресичане на държавната граница и на митническата територия, с навлизането на която и наличието на стоките там/на нея, деянието се счита за довършено. Направените правни изводи се налагат предвид установеното правно задължение във връзка с преминаването на митнически контрол, като действащо е задължението за деклариране на стоки, както въвежданите/внос, така и изнасяни от лицата/износ, произтичащо пряко от материалната разпоредба на чл. 66, ал. 1 от ЗМ, както и от множество Регламенти, които са с директно действие след присъединяването на България към Европейския съюз (ЕС). Според разпоредбите на цитираните нормативни актове, всяка стока, предназначена да бъде поставена под митнически режим, подлежи на деклариране за съответния режим, като са допустими при определени условия писмено или устно деклариране. Субект на това задължение,

несъмнено и няма спор, е била и жалбоподателят Л., възникнало за нея още в момента на влизането ѝ в страната и започването на формалностите по митнически контрол, но същото тя не е изпълнила, както безспорно се установи от свидетелските показания. От друга страна и самият факт на укриването на стоките в личния ѝ багаж, е категорична индиция за незнанието от страна на митническите органи, тъй като тази информация е била укрита от тях. Ето защо, след като пътникът – жалбоподателят Р. Л. Л., влизайки в страна не е изпълнила задължението си, във връзка с преминаването през митнически контрол и не е декларирала носените от нея акцизни стоки - тютюневи изделия, каквито реално са открити едва при последваща физическа митническа проверка, безспорно с това си бездействие тя е консумирала от обективна страна квалифицирания състав на административно нарушение по чл. 233, ал. 3 от ЗМ, с изпълнително деяние – „пренася”, дефинирано в основната хипотеза на ал. 1 на същата норма, чийто предмет са стоки, за които се дължи акциз - цигари. Следва да се отбележи, с оглед конкретното количество тютюневи изделия - общо 90 броя кутии цигари, внасяни в страната от трета Държава (извън ЕС) надлежното за тях деклариране е писменото. Но такова, не се доказва да е направено от жалбоподателя Л., нещо повече, тя дори не обявява устно тези факти - за носени стоки, още по-малко от конкретния вид. Задължението за обявяване е възложено на лицето, което пресича държавната граница и в чиято фактическа власт се намират вещите, подлежащи на деклариране. Именно с оглед определения от закона субект, който трябва да понесе тежестта по извършване на формалностите по уведомяване на митническите органи относно преминаващите държавната граница стоки, е без каквото и да било значение, разбира се извън правилата за митническо обслужване, дали това лице е било приканено от митническия служител да декларира намиращите се във фактическата му власт и пренасяни стоки. В случая доказан е и квалифициращият признак на нарушението, с оглед вида и естеството на пренесените стоки - цигари, които по родов признак, имат особеното качество на тютюнево изделие по смисъла на легалната дефиниция на Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия - § 1, т. 4, б. „а” от ДР, а като такива представляват и акцизна стока, т.е. за която се дължи акциз, на основание чл. 4, т. 1, вр.чл. 2, т. 2 и чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗАДС. Съобразно видът им и тяхното бройно количество - 90 броя кутии цигари, установено по

делото като предмет на процесното нарушение, същите надвишават многократно допустимите нормативно установени прагове за безмитен внос, предвидени в чл. 51а, ал. 4, т. 1, предложение второ от ППЗДДС, вр. чл. 58, ал. 7 от ЗДДС (40 броя цигари), като едно от възможните условия за освобождаване от плащане на акциз, съгласно чл. 21, ал. 1, т. 4 от ЗАДС. Последно сочи и търговски характер, доколкото изключено е предназначение за лични и семейни нужди или подарък. След като е така, извършеното от жалбоподателя Л. деяние, изразяващо се в пренасяне на цигари, покрива по обективните си признаци - изцяло квалифицирания фактически състав на митническо нарушение по ал. 3 на чл. 233 от ЗМ. Категоричен и закономерно обоснован от събраните по делото доказателства е и правният извод за неговото авторство - в лицето на жалбоподателя Р. Л.. Последната е лицето, подписало Разписката за задържането на същите и предвид факта, че цигарите са открити в личния ѝ багаж, поставен в автомобила, с който пътува, липсва каквото и да е основание да се изключи държането им от нейна страна към момента на пресичането на границата и влизането ѝ в Република България. Изпълнителното деяние на пренасянето, като една от съставомерните форми на нарушението митническа контрабанда, се свързва с фактическото въвеждане на стоките - в случая цигари, на митническата територия на страната от влизащото в нея лице, което ги държи, а по този начин и ги пренася, като последното не изисква непременно непрекъснато чисто физическо притежание/държане в своя фактическа власт. Последното е установено по делото, наред и с другия изискуем признак - укриването на информация за тези стоки от митническите органи, субсумиращо липсата на знание и дадено разрешение от последните за тяхното внасяне - въвеждане в страната, както вече се посочи. Предвид изложеното жалбоподателят Л. следва да понесе предвидената в закона административнонаказателна отговорност за това нарушение.

Налице е и субективният елемент от състава на нарушението – извършено е виновно, при пряк умисъл, категорично правното съждение за което се налага от факта на укриването на тютюневите изделия. Т.е. жалбоподателят Л. е разбирала свойството и значението на извършваното и е могла да ръководи постъпките си. От тук разкрива се и пряко целеният резултат - настъпването на общественоопасните последици - укриването на информация от митническите органи, при наличие и на представа за

обвързващото задължение за деклариране на носените стоки, въпреки това напълно съзнателно и със знанието за общественотоопасния характер на дейността си, жалбоподателят Л. е бездействала при митническия контрол. Интелектуалният и волевият елементи на умисъла, пряко се извеждат от обективните й действия и поведение в хода митническата проверка. Същата е следвало да знае, както и е знаела действащия митнически режим, респ. и задължението за писмено или устно деклариране й е било известно, от една страна с оглед публичното им оповестяване - обявени публично, на указателни табели и на няколко езика, включително български език, с местоположение изключващо пропускането, респ. невъзприемането им от преминаващите пътници, според създадената инфраструктура на ГКПП „Капитан Андреево” и предвид факта, че това е ноторно известно, както и местоживеенето й в страна от ЕС, както и предвид факта, че пътува многократно извън територията на България. Поради изложеното, липсва каквото и да е правно основание за друг различен правен извод, освен този, че напълно правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя Л..

В обобщение на изложеното до тук, решаващият Съдебен състав намира за правилна и съответна на доказаните факти по делото, квалификацията на процесното нарушение, във формата на изпълнителното деяние - пренася. До същия правен извод е достигнал и АНО, издавайки НП, и той е правилен и следва да бъде споделян. В допълнение към вече изложените съображения, необходимо е да се разясни, че проведеното разграничение в изпълнителните форми на контрабанда – превозва и пренася, въздигнати в самостоятелен фактически състав съгласно административнонаказателната разпоредба на чл. 233, ал. 3 от ЗМ, е в зависимост от използването на допълнително средство - пътно превозно, но само когато това е необходимо, за да се реализира самото изпълнително деяние, без което и неговото осъществяване би било невъзможно или пък когато е свързано с формално изпълнение на обществен превоз на товари, респ. Договор за превоз. Само по себе си фактическото обстоятелство за пътуване с МПС, не обосновава изпълнително деяние във форма - пренася, за осъществяване на митническата контрабанда. И това е така, тъй като формата на изпълнително деяние следва да се съобрази с вида, обема и количеството на процесните стоки. Ето защо, извършеното от жалбоподателя Л. по обективните си характеристики, покрива признаците на

изпълнително деяние - пренесъл/пренася, следователно и приетата от АНО правна квалификация е правилната, както досежно изпълнителната форма на нарушението, така и по правно основание - чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ.

Извършеното конкретно деяние, преценено според обективните си признаци, не може да се квалифицира като престъпно, доколкото не покрива елементите на престъпление по чл. 242 от НК съобразно равностойността на своя предмет – цигари.

Процесното административно нарушение по убеждение на решаващия Съдебен състав не разкрива характеристиките на маловажен случай по смисъла на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН и не представлява такъв, освен поради отсъствието на установени смекчаващи обстоятелства - многобройни или изключителни такива, които да го отличават със значително по-ниска степен на обществена опасност от типичната за този род административни нарушения, или пък изобщо - липса на такава. Отделно от това, в случая се касае за формално нарушение - на просто извършване, чийто предмет - цигари, те и акцизна стока, в количеството си - 90 броя кутии фактически многократно надвишава минималното допустимото за необлагаем внос - освободен от митни сборове - акциз и ДДС, както и начинът на пренасянето им, следва да се отчитат за завишаващи обществената опасност на конкретното нарушение. В тази насока като релевантен аргумент отчита се и се цени характерът на обществените отношения, засегнати от конкретната простъпка - административнонаказателна, с оглед действащия режим на митническия контрол - в сферата на отношенията, ползващи се със засилена защита, който и пряко е свързан с охраняваните публични, фискални интереси на Държавата и ЕС. В този смисъл не са налице основания за приложение на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН за отпадане на наказуемостта, като незаконосъобразно санкционираща маловажен случай на нарушение, от тук и предпоставка за незаконосъобразност на НП. Иначе казано, изричната преценка на АНО, обективирана в издадения санкционен акт, с който е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя Л., Съдът споделя за правилна. Съобразно изложените до тук правни съображения, не са налице основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН, като предпоставка за незаконосъобразност на НП и неговата отмяна, като неправилно санкциониращо маловажен случай на административно

нарушение.

ПО РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО

Съгласно чл. 233, ал. 3 от ЗМ за митническа контрабанда на тютюневи изделия на виновните лица се налага Глоба в размер от 200 % до 250 % от продажната цена на недекларираните стоки.

Административното наказание по пункт I от обжалваното НП е правилно и законосъобразно определено в минималния размер от 200 % от продажната цена на недекларираните стоки съобразно Становището на митническите органи, приложено в АНП. Така проведената индивидуализация според Съда е правилна и законосъобразна, тъй като е съобразена с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и указанията в нея критерии при отмерване на наказанието – за преценка на всички релевантни за отговорността обстоятелства – смекчаващи и отегчаващи такива. Като очевидно отчетени са конкретното количество на контрабандно пренесени стоки – значително, което обстоятелство безспорно е отегчаващо и предопределя по-висока тежест на деянието. Като смекчаващи вината обстоятелства, извън това за пренасянето на стоките да не е бил използван тайник или друг специален начин, се установиха липсата на данни в кориците на делото за други нарушения, за които има влезли в сила НП и факта, че не е правила опити да осуети или възпрепятства проверката. Предвид така установените релевантни за отговорността обстоятелства, преценени в съвкупност и съобразно относителната им тежест, очертаващи с превес са смекчаващите такива, поради което обосновано, при спазване критериите на чл. 27 от ЗАНН, законосъобразно, както и справедливо – съответно по тежестта си на извършеното е индивидуализиране на наказанието в минимален размер, в който именно е и наложената Глоба – формирана от 200% от продажната стойност на стоката. В този смисъл извършената от АНО преценка относно режима на индивидуализация е правилен относно процентното отношение на наложеното административно наказание.

Административното наказание е правилно и законосъобразно определено в минималния размер от 990 лв. съгласно Становището на митническите органи, приложено в АНП. Така наложеното с обжалваното НП наказание в

пункт I, Съдът намира за правилно с оглед постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани.

НП е законосъобразно и правилно, и в частта на постановеното отнемане в полза на Държавата на стоките - предмет на нарушението. Подобно разпореждане е напълно законосъобразно, приложено на съответното правно основание - чл. 233, ал. 6 от ЗМ. Правната разпоредба е императивна и обвързва във всички случаи указаното разпореждане с тези стоки, както правилно е подходил и АНО, позовавайки на същата норма, като друго различно разрешение не следва и предвид доказаното извършване на конкретното митническо нарушение, обвързано с приложението ѝ.

За пълнота на настоящото изложение следва да се посочи следното: инкриминираното деяние е съставомерно независимо от факта, че на цигарите има надпис, съдържащ думите „duty free”, тъй като съгласно чл. 2, т. 2 от ЗАДС на облагане с акциз подлежат тютюневите изделия, като платеният акциз се удостоверява с поставянето на съответен бандерол. В Закона за безмитната търговия, в разпоредбата на чл. 20, ал. 2 е посочено че бандеролът „duty free” е държавна ценна книга, като в неговата цена не се включва акциз. Както вече бе посочено съобразно видът им и тяхното бройно количество - 90 броя кутии цигари марка „Карелия”, установено по делото като предмет на процесното нарушение, посочените цигари с цитирания надпис надвишават многократно допустимите нормативно установените прагове за безмитен внос. Т.е. не може да се приеме, че те са за лични нужди, поради което когато се установи, че стоките са с търговско предназначение, физическите лица са задължени за заплащане на пълния размер на акциза за внасяните или въведените стоки. Затова в хипотезата, че стоките не са за лични нужди, и с оглед чл. 19, вр.чл. 2 от ЗАДС, при внос на такива цигари на територията на страната, те подлежат на деклариране, респ. на облагане с акциз, освен ако не са поставени под режим на отложено плащане на такъв, за което по делото няма данни да е бил приложим. Казано по друг начин поради изложеното за тях се дължи деклариране, респ. акциз и държането им без съответния бандерол, удостоверяващ това, а само с надпис, съдържащ думите „duty free”, съставлява нарушение по смисъла на ЗМ и надписът „duty free” на кутиите с

цигари „Карелия”, не отменя съставомерността на деянието, а последното попада в обхвата на чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ.

По разноските:

При този изход на делото не се дължат разноски на жалбоподателя.

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на АНО в размер 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в съдебните производства пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК, когато Съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли Жалбата, подателят на Жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно Наредбата по чл. 36, ал. 2 от ЗА, ако другата страна е ползвала такъв. От изложеното следва, че в полза на АНО действително следва да бъдат присъдени разноски за юрсконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

Т.е. основателно е искането, направено от страна на АНО, за присъждане на разноски, които са в размер на 80 лв. Присъденият размер трябва да бъде справедлив и обоснован. Съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, към която препраща чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, за този вид работа е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на юрисконсулта по това дело се състоеше в явяване в три съдебни заседания и представяне на писмени доказателства, поради което юрисконсултско възнаграждение в посочения размер е справедливо.

Сумата следва да се присъди в полза на Агенция „Митници” в качеството ѝ на юридическо лице съгласно чл. 3, ал. 1 от Устройствения правилник на Агенция „Митници”, в чиято структура се намира издателят на потвърденото НП.

По отношение на Решението в частта за разноските АНО не може да иска изменение, тъй като по делото не бе представен Списък на разноските от тяхна страна.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1, вр.ал. 2, т. 5 и ал. 9 и чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно НП № BG2023/1000-973/НП от 14.06.2023 година на И.Д.Заместник-Директор на Териториална дирекция Митница Бургас, с което на Р. Л. Л. с ЕГН ***** от град С*****, за нарушение на чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 990 лв. (пункт I) и на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са отнети в полза на Държавата цигари „Карелия” – 90 кутии (пункт II).

На основание чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, ОСЪЖДА Р. Л. Л. с ЕГН ***** от град *****, ДА ЗАПЛАТИ на Агенция „Митници” с адрес: град София, ул.„Георги Сава Раковски” № 47, сумата от 80 лв., представляваща направените разноските за юрисконсултско възнаграждение по АНД № 469/2023 година на Районен съд - Свиленград.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя Р. Л. Л. с ЕГН ***** от град *****, за присъждане на разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок, който тече от получаване на Съобщението за постановяването му, с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____